

III.

Tam doli pod zidom reka šumi,
ob zidu ljubica moja sloni,
s tihim večerom jo snubi ljubezen,
rosa srebrna ji lice kropi.

Doli pod zidom star kostanj stoji,
veje široke v mrak črni razpenja,
čvrste, košate njegove roke
čakajo željno pomladi, življenja . . .

Ljubica moja, pod zid poglej,
tam, kjer reka zelena šumi,
pazi, poslušaj šum tihih vodá,
pazi, poslušaj v njih tožbe srca:

Voda tam doli usahnila bo!
Kostanj bodočnost upognila bo!
mir in ljubezen, mladost in pomlad,
vse bo umrlo tistikrat!

G. Koritnik.

Na izprehodu.

<p>Glej, kako se skriva glavica živa v gorki in mehki ovratnik — ne more snežinka bela kosminka do srca, odprtih tam vrat ni.</p>	<p>Kadar pa zima mrzla odkima in pride vesna prelestna, najde ljubezen skozi očesca objestna v srce stezico.</p>
---	--

Tedaj pa z Marico
ne hodi, očka, nikari —
ker to se bo vnelo
in to bo gorelo,
o Bog, ti nas ognja obvari!

Petruška.

